

کئی۔ اسیں۔ لبرائٹی کورس۔ (بنیادی Fundamental)

کورس نمبر۔ لبرائٹی خلقہ شاعری
کورس کوڈ (BR-H1602)
سمسٹر۔ اریٹو۔
کل نمبر۔ 100

کریڈٹ آور (3-0) 3

I لبرائٹی خلقہ شاعری۔ (درستی راستی)

- خلقہ شاعری انتہا آسان ہے۔
- لبرائٹی خلقہ شاعری نا۔ شیخ آک۔
- (تدیو۔ سرورنری۔ زبیری۔ مودہ)

II لبرائٹی خلقہ شاعری لبرائٹی راجہ زیننا درک

- بیب دپ نا شیر ما
- مالاری نا شیر ما
- ثقافتہ درستانی نا شیر ما
- کنولی ڈاما زما شیر ما

خوانندہ ن کتاب آک

ڈاکٹر عبدالرحمن لبرائٹی۔

محرر فعل متعل۔

تواریخ۔

بلی مور

کریڈٹ

ڈاکٹر عبدالرحمن لبرائٹی

جملہ لبرائٹی کورس

پرائیوٹ ماسٹریں آک۔ محقر مہزرا۔

جہان نابناء اروخت آس۔ اروخت انسان داڈ غار آس۔ اروخت انسان تینا چاہنداری کن زبان نابناء اے کرے۔ اواد لیکوز بان ہر اسٹ مسونے؟ داسوج آتا ورنندی داسکان کس تنگ کتنے۔ ولے انسان ناکل آن بھلا کاریم اندا دے کہ او تینے پوہ کنگ کن زبان ناکمک اے الک۔ او پداز بان اے ردوم ترسہ اینو جہان ٹی ہر کارو کڑ دنا بھلا ذریعہ زبان جوڑ مسونے۔

ہراڑے زبان ٹی ہیبت وگپ ارے ہموڑے انسان تینا راج کن ادب ناکمک اے ہم الکو نے۔ ادب انت اے پارہ؟ داڑ کن نئے بھازانگا ورنندی آک رسینگرہ۔ اردو بلوچی، پشتو، سندھی او براہوئی زبان نابھازانگار لکھو کاک تینا تینا وڑٹ ادب ناصفت اے کرینو۔ او اسے ورنندی اس ادب کن جوڑ کرینو۔

براہوئی مخلوق نا اولیکو یا مسکو ہی آوخت اسہ بھلو تاریخ اس ختک۔ مسکو ہی دور اینو خلتی یا پہوالی آ دور نا چنٹ چائنگ۔ خلق آک اینوام اریرولے خلتی نا اصطلاح براہوئی نا مسکوئی آدیتاک نادروشم اے ایٹک۔ براہوئی تون خوک نا زبان آک مریرہ یا جہان نا ایلو بھازانگار زبانک کل آک اسے تاریخ اس تخرہ۔ او تاریخ ٹی او تا تول بش، کارو کڑ ڈہمپ ولڈ زندنا شفی بڑزی، خوشی و غم ڈکال و آسراتی نئے خگرہ۔ براہوئی مخلوق نا خلتی آ دور ٹی نئے انسانی زندنا ہر دروشم ختک۔ او تا سچائی و سادئی نئے او تا گچین انگا ادب آن ختک۔ مسکو ہی آ مخلوق نا ادب خلتی یا پہوالی آ ادب نا چنٹ اے پی ارے۔ خلتی ادب نا بھلوڈی اس اینو ادب نا ختک ارے۔ دا ادب نئے اسکان سینہ بہ سینہ سر مسونے۔ پٹ و پولیاک پارینو ہر زبان نا ادب نابناء شاعری آن مسونے۔ براہوئی آ خلتی ادب ٹی ام نئے شاعری نا بھلوڈی اس ختک۔ ارا کہ پہوالی مخلوق نا زند آدینک اریر۔ خلتی آ مخلوق نا شاعری او تا زندنا ہر ویل وڈ کھیات، شفی و بڑزی تا درشانی اے یک۔

براہوئی منظوم ادب نامہ

ادب نامہ تاریخ اریہ اولیکو شیخ منشور ادب ادارہ میکو شیخ منظوم ادب نامہ چانداری ارے۔ پاروکاک پارینو کہ ادب نامہ منظوم ادب آن مسونے۔ ارسلو تاٹوک ات ارا تم انسان بیت کنگ تیل کرے گز ادوے ردوم تا گرج مسک۔ ہمو ردوم موئی برسا نقل (راگ) الگ تاواٹ یا لے (نہ) تا گرج آج شاعری تا صورت نی پاش مریک۔ ہر محمد زبیرانی براہوئی ہیر تاہام اے شوان و برغر تا ساعت تیری پانیک۔ جو ہر براہوئی ہانو پنی او نیازی کسے بہا ز اخلتی ہیر تا خالق پانیک تاہو قمرانی اوسی شاعری تاہام نے برتا تا آن یک اندن ڈاکٹر عبدالرحمن براہوئی پانیک کہ براہوئی بیوال آتلقو مسونے او تا زندا درو شہم خلقی اور سادہ مسنو۔ او پانیک کہ نخل تا تو ان آن براہوئی تعلقو نسل کرے شاعری تاہام نے کرینو۔

شاعری تاہام نے گز اس مغربی و یونانی پاروکاک دہن پارینو جالس تاٹوک تا با وزن آ ادب اے شاعری پارہ۔ میکالے او ہکسیر تخیل آن محوسات آتے زبان انگ اے قرار پانیک ورڈز ورتھہ نچا علم آ تا روح یا جان اے شاعری پانیک اندن شیلے اس جو رہ سینا پانگ اے شاعری تاہام قرار لیک۔ اولیکو چاہوک یونانی شاعر ہو مر شاعری تا مقصد اے جس اس ودی کنگ تا پانیک او پانگ دا جس اس جادوسیان ودی مریک۔

براہوئی منظوم ادب نامہائی خلقی ہیر کہ تا پٹ پنی ارے۔ داتے خلقی دا خاتراں پارہ کہ داہیر تخی خلقی آ زندا درو شہم اس ملک۔ مخصوص اوصف ہر برتا تا ملی مور کیلو ہز اوچین چین داہیر تخی راج تا حکنا تاریخ تا احوال اس ملک۔ داہیر تا تخلیق کروکا تا باروت پانگ کہ داہیر تا تخلیق کاروکاک خلقی تعلقو مسے۔ اس خاص او بندغ اس داہیر تا خالق اف۔ اتنے کہ اسہ ہیر تا نصیہ اس جبالاوان نی جوڑ مسے تو ایو نصیہ تا رخسانی او سراوان نی ملک۔ داہیر خلقی آ تعلقو تا سفر تا سنگت مسنو اندا خاطر آن داہیر آک ام سفر کر سا کرینو۔ اندا خاطر آن نے خلقی ہیر تی سفر تا احوال او اشار تا درشانی ام خستک۔ ایو تا وخت نی ام خلقی ہیر کہ جوڑ متک اریہ۔ خلقی آہیر تخی نی سکو لوڑ آ تا درشانی آن خا ہر میک کہ خلقی آہیر کہ ایو ام تخلیق تا مرحلہ نی اریہ۔

ڈاکٹر تاج ریسانی پانیک کہ اولیکو تخلیق مرو کاہیر تا کس اے معلوم اف کہ ارا اسٹ ارے۔ مسکو ہی آ دیتاک اے پنگ آپد سا تمک کہ ارا تم براہوئی تعلقو اے آسرائی او آ سودی ملانے گز اہمو و ملت ہیر تا تخلیق متک تا وخت متک یک اتنے کہ آسرائی آن کڈ انسان نی سکو کڈ آ سیاہر کہ۔ دلے تاریخ تا پٹ و پول کیکے گز ادا پاش متک کرو کہ دا وخت او دوا اشار مسے اراکان ہیر تا تخلیق تاہام مسے۔

ہر ہمو ہیر خلقی پانگ اراہیر شاعری تا مثنوی تا صنف نی مرے۔ لوڑ آک تا سادہ او خلقی مدارہ تا درشانی اے کیر۔ اولیکو نصیہ ردیف وقافیہ تا برابر کن مرے اریہ بندنی او تا کلبو یا احوال مرے۔ داہیر کہ تخی بیوالی آ زندا درو گ طے۔ داہیر ہندن پانگ مرے ہر کہ خلقی آہیر تا طرز (گھٹ) مرے۔